

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 21Ek/658/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118262543
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118262543.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: O. S. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, XXX XX T., št. občan SR v konaní zast.: Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s.r.o., so sídlom Révová 7, 811 02 T., IČO: 36 858 731 proti povinnému: Q. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, N. XX T., št. občan SR, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 9.958,18 EUR s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/658/2XX8 zo dňa 6. mája 2XX9, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Dňa 06.05.2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 21Ek/658/2018, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 35 ods. 1, § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 1, 3, 4, § 199a ods. 1, § 199b, § 199d ods. 1, § 200 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 444 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tiež nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 60/04-70 zo dňa 19.05.2004. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie zistil, že povinný v predmetnom návrhu na zastavenie exekúcie požiadal súd o zastavenie exekúcie z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu - nakoľko proti exekučnému titulu podal mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, a to z dôvodu porušenia zákona, ústavného princípu právnej istoty a práva na súdnu ochranu. Povinný ďalej konštatoval, že predmetný exekučný titul je materiálne nevykonateľný, keďže bol vydaný v konaní, v ktorom došlo k porušeniu zákona a ústavných práv povinného ako žalovaného. Rovnako povinný uviedol, že z okolností konkrétnej veci vyplýva, že s najväčšou pravdepodobnosťou dôjde k zrušeniu exekučného titulu dovolacím Najvyšším súdom Slovenskej republiky a následnému zastaveniu exekúcie. Následne súd konajúci prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka za účelom zistenia aktuálneho stavu dovolania podaného povinným kontaktoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom dňa 08.03.2019 bolo súdu doručené oznámenie, že predmetná vec je vedená pod sp. zn. 5 Cdo 162/2018, pričom dňa 29.11.2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Cdo 162/2018 odložil vykonateľnosť Rozsudku Okresného súdu Bratislava II. č.k. 9C/458/2015-119 zo dňa 04.05.2017 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/272/2017-189 zo dňa 14.03.2018. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2018. Z takto zisteného skutkového stavu vyvodil, že samotné rozhodnutie dovolacieho súdu o tom, či bude exekučný titul zrušený alebo bude dovolanie zamietnuté, prípadne odmietnuté, je v tomto štádiu neisté, a nie je vopred možné ustáliť záver, že povinný bude v dovolacom konaní úspešný. Ďalej uviedol, že zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované, a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo. Súčasne uviedol, že v zmysle konštantnej judikatúry podanie mimoriadneho opravného

prostriedku nemá samo osebe žiaden vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 60/04-70 zo dňa 19.05.2004). NA druhej strane ale považoval súd konajúci prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka za potrebné uviesť, že aj keď bola vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia odložená, samo o sebe to ešte neznamená, že exekučný titul bude zrušený. Nakoľko odklad vykonateľnosti môže len predznamenať, že rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom môže byť v dovolacom konaní zrušené, prípadne aj zmenené. V rovine exekučného konania by následkom povolenia dokladu vykonateľnosti exekučného titulu (vysloveného v konaní pred dovolacím súdom) mal byť odklad exekúcie v zmysle ustanovenia § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie. Ihneď, ako súdny exekútor zistí, že došlo k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu je povinný vydať upovedomenie o odklade exekúcie. Na záver skonštatoval, že okrem vyššie uvedeného dôvodu neuviedol povinný žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a ani existenciu dôvodov, pre ktoré by bolo možné prijať záver o zániku vymáhaného nároku a zastavení exekúcie. Nakoľko súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, oprávnenému podľa ustanovenia § 199d ods. 1 Exekučného poriadku vznikol nárok na náhradu výdavkov spojených s jeho zastupovaním v prebiehajúcej exekúcii v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Právny zástupca oprávneného si však žiadne trovy v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, preto súd o trovách oprávneného v uvedenom prípade nerozhodoval.

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v časti nepriznaného nároku na náhradu trov konania sťažnosť z dôvodu, že ho považuje za nezákonné, nakoľko v danom prípade konajúci súd rozhodol nad rámec zákona keď uviedol, že o trovách oprávneného nerozhodoval z dôvodu, že tieto si oprávnený neuplatnil. Oprávnený súčasne argumentuje, že z dikcie § 199d ods. 1 Exek. poriadku priamo vyplýva, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov. Tiež z exekučného spisu je evidentne zrejmé, že oprávnený využil svoje procesné právo spočívajúce v tom, že sa dal v exekučnej veci právne zastupovať advokátom (pričom v samotnom návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený okrem iného uplatnil aj nárok na náhradu trov konania), keďže samotný návrh na vykonanie exekúcie bol podaný prostredníctvom zvoleného advokáta, v dôsledku čoho je podľa názoru oprávneného evidentné, že oprávnený využíva právne služby advokáta, s ktorými sa spája nárok advokáta na odmenu v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Na záver uviedol, že nakoľko z obsahu exekučného spisu je jednoducho preukázateľné, že oprávnenému vznikajú z dôvodu na strane povinného v dôsledku exekučného konania trovy konania, na úhradu ktorých má zákonný nárok. A preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia týmto žiada Okresný súd Banská Bystrica, aby napadnuté uznesenie sp. zn. 21Ek/658/2018 zo dňa 06.05.2019 v časti nároku na náhradu trov konania zmenil tak, že uznesenie doplní o výrok II., ktorým rozhodne, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom výrok v časti, ktorým konajúci súd rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie ostáva nezmenený.

4. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Preskúmaním podanej sťažnosti oprávneného súd zistil, že táto bola zaslaná do elektronickej schránky súdu dňa 15.05.2019 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo právnomu zástupcovi oprávneného doručené do elektronickej schránky dňa 07.05.2019, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

11. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti oprávneného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

12. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 10.04.2018, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník vydal na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava II., č.k. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. XCo/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX, dňa XX.XX.XXXX poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Márii Zervanovej (195EX 163/2018). Dňa 03.08.2018 bol v zákonnej lehote doručený poverenej súdnej exekútorke návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorá ho spolu s vyjadrením právneho zástupcu oprávneného postúpila súdu. Následne vyšší súdny úradník vydal sťažnosťou napadnuté uznesenie.

13. Podľa čl. 9 CSP, strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

14. Podľa §-u 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

15. Podľa §-u 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

16. Podľa §-u 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

17. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

18. Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany oprávneného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. Súd nemal v tejto veci dôvod (a to napriek presne opačnému názoru oprávneného), pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej v napádanom rozhodnutí na podporu ním zvoleného postupu a týmto pojatej aj do odôvodnenia napadnutého uznesenia. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov pre nerozhodovanie o trovách oprávneného s odvolaním sa na ne. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 17 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na vyargumentovaný nesúhlas oprávneného prezentovaný v sťažnosti, sa súd nad rámec zákona vysporiadaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

19. Súd sa nestotožnil s názorom oprávneného, že sa mali na danú vec použiť primerane ustanovenia CSP týkajúce sa nároku na náhradu trov konania, pretože úprava trov v exekučnom konaní je špeciálna a je odlišná od úpravy trov podľa CSP. Úprava trov konania v Exekučnom poriadku je osobitná a komplexná a preto primerané použitie CSP ako všeobecného predpisu v tomto prípade nepripadá do úvahy. Oprávnený si v súvislosti s rozhodovaním súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie trovy konania vo svojom vyjadrení k takémuto návrhu neuplatnil. Vzhľadom k tomu, že si oprávnený trovy konania neuplatnil, tak Exekučný poriadok súdu neukladá povinnosť rozhodnúť o

trovách, pokiaľ si ich účastník neuplatní. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa súd nestotožnil s výrokom oprávneného uvedeným v sťažnosti, podľa ktorého by rozhodnutie súdu malo vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré viedlo k absencii priznania náhrady trov exekučného konania oprávnenému. Súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci nerozhodoval o trovách oprávneného spojenými s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Takýto postup má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorú súd považuje za postačujúci na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia.

20. Naostatok súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.